

er man ikke gaaet til at lade de udenlandske Selskaber slippe med 2 pCt., men har forhøjet Staten for indenlandske Selskaber til 3. Jeg tør maasse deri ogsaa se en Virkning af Antistoresstormen, idet man har været stærkt tilbøjelig til omkring i Næringskommunerne at søge at faa disse konkurrerende Aktieselskaber saa stærkt ramte som muligt. Jeg skal derom kun sige, at jeg for mit Vedkommende selvfølgelig intet kan have imod en saadan forhøjet Beskatning; det fremgaar allerede deraf, at det private Forslag, jeg indbragte for nogle Aar siden, havde netop den samme Skatteprocent, nemlig 3. Jeg skal altsaa henstille dette til nærmere Overvejelse. At gaa meget højt med Aktiebeskatningen gaar ikke an, idet det ganske vist kan siges at være Dobbeltbeskatning, naar man ved Siden deraf ikke giver Aktionærerne Afgang til at foretage Fradrag i deres personlige Kommuneskat, et Forslag, Regeringen tidligere havde opstillet, men som her er frafaldet, vist nok ogsaa med fuld Ret og i Overensstemmelse med Flertallets Stilling i Fjor og med, hvad der her blev vedtaget, idet man vist nok gennem en saadan Fradragbestemmelse vilde komme ind paa en meget vanskelig Forretning i det hele.

Med Hensyn til Beskatningen af kooperative Foreninger, Forbrugsforeninger, Andelsforeninger og gensidige Forsikringsforeninger er der truffet nogle nye Bestemmelser. Der er navnlig een, som jeg vil gøre opmærksom paa; det er den, der gaar ud paa, at gøre Forbrugsforeninger skattepligtige, naar de handle fra aaben Bod. Denne Bestemmelse er hentet fra Næringskommissionens Indstilling. Alle ville være sig bevidst, at der deri ligger et ikke ringe Stridsøerne, og jeg vil derfor særdeles henstille, at dette Strids spørgsmål finder sin Afgørelse paa et andet Omraade, idet det jo vil blive behandlet med Næringsloven, og at det ikke kommer ind her ved Behandlingen af denne Sag, da jeg tror, at vi med Hensyn til Beskatningen vist nok ville kunne blive enige forøvrigt, men hele Begrebet om Handel fra aaben Bod vil jeg som sagt tilraade, at vi lægge hen, indtil vi faa Næringsloven for. Der er en Bestemmelse med Hensyn til Beskatningen af Andelsforetagender og gensidige Forsikringselskaber, som vist nok er lidt for uklar, idet den nemlig gaar ud paa at bestemme, at saadanne Foreninger ere skattepligtige, naar deres Forretning gaar uden for Medlemmernes Kreds. Det overlades derigennem til Administrationen at afgøre, naar og hvor vidt Forretningen kan siges at gaa uden for Medlemmernes Kreds. Jeg tror ikke, at det gaar an at lade det alene

være en administrativ Sag at afgøre dette. Grænsen maa kunne drages noget stærkere gennem selve Lovens Ord, idet det jo er klart, at saadanne kooperative Foreninger til en vis Grad altid træde i Forbindelse med andre end Foreningens Medlemmer. Tager man f. Eks. Andelsmejerierne, er det jo indlysende, at de med Hensyn til Afsetningen af deres Produkter maa komme i Forretningsforbindelse med andre end deres Medlemmer, thi de kunne ikke nøjes med at sælge deres Smør til Medlemmerne, saa vilde det jo kun blive en daarlig Forretning. Nej, Meningen maa selvfølgelig være, at f. Eks. Andelsmejerierne kun kunne modtage Mælk af Andelshaberne, altsaa Meningen skalde være, at Andelsmejerierne blive skattepligtige, naar de modtage Mælk af andre end Foreningens Medlemmer. Hvis man nu vilde bestemme det saaledes, — Flertallet af Tinget her i Fjor havde foretaget nogle Indskrænkninger ogsaa i denne Bestemmelse — bør det efter min Mening bestemmes ved Lovens selv, saaledes at det bliver tydeligt, hvad der menes med, at en saadan Forretning gaar uden for Medlemmernes Kreds. Omvendt bliver det samme Tilfældet med Slagterierne. De ere jo selvfølgelig ogsaa nøbte til at sælge deres Produkter uden for Foreningens Kreds, medens der her bliver Spørgsmaal om, hvorvidt de kunne optøbe Svin hos andre end Foreningens Medlemmer. Altsaa antager jeg, at man ogsaa der maatte komme til en noget klarere Bestemmelse, end der findes her.

§ 10 handles der om de saakaldte juridiske Personer, hvorved der jo navnlig menes Stiftelser. Der har Regeringsforslaget beholdt de 2 %, medens man for Aktieselskaberne har forhøjet det til 3. Jeg ser egentlig ikke Grunden, hvorfor der her skalde være nogen Forskel. Det forekommer mig, at den samme Skatteprocent med Rimelighed bør gælde saavel for juridiske Personer som for Selskaber, men det skal jeg henstille. Tinget her har i Fjor vedtaget de 2 % for juridiske Personer, men det kan jo maasse komme til at stille sig anderledes, dersom man blev enig om for Selskabers Vedkommende at forhøje Skatten.

Endelig vil jeg omtale nogle Bestemmelser, der findes i § 15. I det hele er Redaktionen af denne Paragraf noget nyt, og den Tanke at samle de specielle Regler for Beskatningen, i Henhold til denne Lov, i en enkelt Paragraf er vist hensigtsmæssigt. Der har den højtærede Minister ogsaa stillet sig den Opgave gennem en saa ud-